

Tanulságos igék

Imádkozunk, hogy az igehirdetés ne legyen üresjárat, hogy nyomában döntések születessenek, emberek Istenhez közeledjenek, tettekben is megmutatkozzon a hitük. És imádkozunk azért is, hogy az iskolákban is pásztori lelkületű tanítók és tanárok tanítsanak, neveljenek...

2.

Süssük ki együtt!

4.

A megáldott szorgalom sikeres

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXX. ÉVF. • 11. SZÁM
2019. JÚNIUS 1.
ÁRA 1 LEJ

Minden kedves olvasónknak áldott pünkösdi ünnepet kívánunk!

A megígért Szentlélek

Ef 1,11-14

Isten népe számára mindig értékes ajándék volt az ígélet, hiszen az döntés elé állította a benne bízó egyént és közösséget. Lehetett Isten ígéreteire építeni, lehetett azokra támaszkodni akkor, amikor a nehéz helyzetek elvették az ember életkedvét.

Az Ószövetség és Újszövetség egyaránt tele van Isten ígéreteivel. Ha megfigyeljük, azt látjuk, hogy minden fontos eseményre egy vagy több isteni ígélet mutat – legyen az a nép büntetésével vagy szabadításával kapcsolatos. Ígérek sorozata mutat a Megváltó eljövételére, szenvedésére, feltámadására, mennybemenetelére és visszajövetelére. Ígéreteken nyugszik a Szentlélek eljövételének beteljesedése is. Az Úr ígéreteinek egy része beteljesedett, egy másik része pedig beteljesedésre vár. A beteljesedett ígérek mind arra mutatnak: olyan Urunk van, akinek kijelentéseire építeni lehet, sőt építeni kell.

Az ígérek felelőssé tesznek bennünket, hiszen Isten Krisztusban örökséget adott nekünk. Felelősségünk nemcsak a saját életünkre szól, hanem mindazokéra, akik mellettünk

Pünkösöd. Jean II Restout olajfestménye (1732)

élnek. A Szentlélek eljövetele felismerteti velünk, milyen nagy örökségünk van Krisztus által.

Az efézusi gyülekezetnek szüksége volt arra, hogy szembesüljön az örökség valóságával és Isten hatalmával, „aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik”. Az ő hatalma szerezte meg számunkra azt az örökséget, amelyet senki el nem vehet tőlünk.

Ő hívott el az örökségbe, és ő rendelte el számunkra az örökséget. Mivel a bűneset folytán annyira megromlottunk, hogy magunktól képtelenek vagyunk az engedelmességre, még csak felismerni sem tudjuk a felülről érkező ajándékokat. Ezért ha felismerted, hogy Jézus által mennyei örökséged van, mert ő megváltott, akkor ezt a Szentlélek ismertette fel veled.

3.

A lelki ajándékok biztos útja a szeretet

Kállay Dezső lelkipásztor, teológiai tanár a Szentlélek ajándékairól és a szeretet nyelvéről

– Mit kell tudnunk a Szentlélek ajándékairól?

– A lelki ajándékokról a Szentírásban legtöbbször Pál apostol beszél. Például a korinthusiakhoz írott első levelében: „Van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. Van, aki az isteni erő munkáit vagy a próféta látást kapta. Van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását.” (1Kor 12,8-10) | 5.

Az indulatos szívből hamar távozik a Szentlélek

Isten Lelke hatalmasan munkálkodik önpusztító világunk és az emberiség megmentésén. A Szentléleknek e missziója az első pünkösddel kezdődött. Hiszen megmenteni, fenntartani, megőrizni a végítéletig a teremtett világot csak Isten Lelke képes. Hogyan tudták a különböző korokban e megújító munkálkodást a teológusok és mások gondolatban megragadni? | 3.

Tanulságos igék a példázatokról 26.

Lépünk be a nyitott ajtón!

Jézus a főpappal, írástudókkal, farizeusokkal beszélget. A nép vezetőivel, pásztoraival vitázik, akik a nép gazdasági, politikai és vallási életét irányítják. Nekik, a hamis pásztoroknak mondja el, milyennek kell lennie a jó pásztoroknak. Itt beszél az ajtó példázatáról: én vagyok a juhok ajtaja, és aki ezen az ajtón megy be, az a juhok pásztora. Az ilyen pásztorról mondja, hogy ennek az ajtónálló ajtót nyit. Aki nem más, mint Jézus Atyja, maga Isten. Aki Krisztuson át megy a juhokba, annak az Atya ajtót nyit, azt maga Isten rendelte a pásztori tisztre, az elhívott ember.

Minden vezetői tisztnak ez a lényege: erre Isten hív el, ez az ő ajándéka mind a vezető, mind pedig a vezetettek számára. Bár lehetne minél több ilyen egyházi és világi vezetőnk!

Vannak-e nekünk ilyen vezetőink, akiket Jézus hívott el, akik ezt tudják, és így hordozzák ezt a felelősséget? E példázat kijelöli számunkra a feladatot is, hiszen minket az egyház Úra nem tétlen szemlélődésre hívott el, hanem munkára. Az elsődleges munka minden keresztyén ember számára az imádkozás. Könyörögnünk a vezetőikért, hogy jól tudják vezetni a rájuk bízott embereket. Imádkozunk, hogy az egyházban pásztori lelkületű emberek vezessenek.

Könyörögnünk a lelkipásztorokért, hogy igazán hirdethessék Isten igéjét. Imádkozunk, hogy az igehirdetés ne legyen üresjárat, hogy nyomában döntések szülessenek, emberek Istenhez közeljenek, tettekben is megmutatkozzon a hitük.

És imádkozunk azért is, hogy az iskolákban is pásztori lelkületű tanítók és tanárok tanítsanak, neveljenek, akik tudják, hogy a „bölcesség kezdete az Úrnak félelme”. Könyörögnünk olyan vezetőikért, akik Isten és a felebarát szeretetére és Krisztus követésére vezetik a fiatalokat. Imádkozunk, hogy krisztusi lelkületű politikusok vezessék országunkat, népünket. Téves azt gondolni, hogy a keresztyén embernek semmi köze a politikához. Ugyanis nincs az életnek egyetlen olyan területe sem, amit ne a hitnek kellene uralnia és meghatároznia. Imádkozunk, hogy minden vezető megismerje és megszeresse Isten akaratát, és cselekedje is azt.

Talán valaki azt mondhatja: én nem vagyok sem lelkipásztor, sem tanító, sem politikus, engem akkor ez nem érint. De igen! Mert a legtöbben apák és anyák vagyunk, s az egyetemes papság alapján elhívattunk családunk vezetésére. Ha csak egyetlen báránka lenne is a családban, akit vezetgetni kellene, s mi ezt az egy báránkát nem az ajtón keresztül vezetnénk, nem Jézushoz vezetnénk, akkor ez nagy baj lenne. És ha valaki egyedülálló, az is el van hívva a pász-

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy én vagyok az ajtó a juhok számára.”

(Jn 10,7)

tori szolgálatra, hiszen senki sem él egyedül, mások is élnek körülötte.

E példázatban Jézus megmutatja, mi az igazi pásztor munkája. Ahol igazi a pásztor, ott a vezető és a vezetettek között kölcsönös bizalom van. A jó pásztor hangjára hallgatnak a juhok. Sajnos életünk egyik legnagyobb rákfenéje épp a bizalmatlanság. Ez azért is rossz, mert keserűen csalódtunk a hamis pásztorokban, akik báránybőrbe bújt farkasok voltak.

De nemcsak a juhok ismerik a pásztor, hanem ez fordítva is igaz, a pásztor is ismeri a juhait, és pedig név szerint. Juhait nevükön szólítja, és kiveti őket. A nagy gyülekezetekben sajnos a lelkipásztor nem tudja mindenki nevét megjegyezni, de milyen jó tudni, hogy Jézus mindenkit nevével szólít, mindenkit személyesen ismer.

Miután kiveti őket a legelőre, előttük megy. Ez minden jó vezető jellemvonása. Azt jelenti, hogy neki kell leghamarabb megküzdenie a farkassal, az ellenséggel, neki kell áldozatot hoznia. Milyen szomorú, ha egy vezető a nyereségre vágyik, és nem hajlandó áldozatot hozni a rábízottakért.

A jó pásztor követik a juhok, mert ismerik a hangját, idegent nem követnek. Milyen jó lenne, ha így lenne! A baj az, hogy sokszor az idegen hangja, a világ, az Antikrisztus hangja olyan hízelgő és csábító a mi számunkra, és ezért arra hallgatunk. Sokszor elfogadjuk a Keletről vagy Nyugatról jövő rossz hatásokat, tanításokat. Vigyázzunk tehát, kire hallgatunk. Kérjük Isten Szentlelkét, tudjuk kiszűrni az idegen hangokat, és tudjunk határozott nemet mondani azokra.

Nem túl szép ez ahhoz, hogy igaz is legyen? Megvalósulhat-e ez a mi életünkben? Vagy csak egy szép álom és ideál marad mindez? Ha ez csak ideál lenne, még akkor sem lenne szabad ezt megvetnünk, mert akkor ez megvalósításra méltó ideál lenne. De az, amit nekünk Krisztus mond, több mint ideál. Az csoda, ami valóság lehet életünkben. Ez a Krisztus követésének a csodája. Pál apostol nem szűnik meg ezt a gyülekezetek számára kifejteni. Ezen az ajtón bemenni nem más, mint az, hogy Jézus bevon minket a maga feltámadásába.

Összefoglalva elmondhatjuk, mi először is arra hívtunk el, hogy Jézus juhain legyünk, másodsor pedig arra, hogy legyünk jó pásztorok. A Főpásztor legnagyobb tette az, hogy Bárányként feláldozta magát értünk. Akkor lehet valaki az ő juhává, ha megértette a kereszten való áldozatát, amit ő ott bemutatott értünk. E kereszten ment végbe életünk legnagyobb eseménye: a megváltásunk. A pásztori lelkület a kereszten születik meg.

Ez az ajtó szoros, és az odavezető út keskeny, kevesen vannak, akik megtalálják azt. A legszomorúbb valóság az, hogy a juhokhoz lehet az ajtón kívül is bemenni, ki lehet kerülni a keresztet. Ennek kikerülése az önzés, önmagunk dicsőségének keresése. De Jézus most is hív minden embert, és kiáltja mindenkinek: én vagyok az ajtó. És ezen az ajtón ma be lehet menni. Isten adott egy nyitott ajtót. A kegyelmi idő egyszer lejár, Isten ezt egyszer majd bezárja. Ne habozz tovább, lépj be az ajtón! Ez azért annyira fontos, mert egyszer be kell lépniünk a halál ajtaján. Aki már életében belépett Jézus ajtaján, az már be is lépett az örök életbe.

„Ingyen kegyelem” a digitális Biblia világában

Az Egyesült Bibliatársulatok szervezete 2011-ben hozta létre, s azóta egyre szélesebb körben működteti *Digitális Bibliai Könyvtárát*. A bibliaolvasás szokásaiban is nagy változás következett be az okostelefonok, táblagépek világméretű elterjedésével. A bibliatársulatok szerte a világon a kézbe vehető, papíralapú, nyomtatott Bibliák mellett egyre inkább alkalmazzák a digitális Bibliákat, amelyeket gyerekek és felnőttek előkaphatnak kezükben lévő mobilkészülékeiken, s egy kattintással már olvashatják, hallgathatják a Szentírást. Ma már a bibliaterjesztésnek ez a módja központi helyre került a bibliatársulatok üzleti stratégiájában. Költségmentessége miatt szó szerinti tapasztalattá vált az „ingyen kegyelem” fogalma, ami viszont ennek ellenére sem „potyakegyelem”, hanem lelki-szellemi értelemben drága lehetőség.

A statisztika szerint 2011-ben a digitális könyvtárban 87 bibliakiadás volt elérhető 63 nyelven. Két év alatt ez csaknem nyolcszorosára ugrott, amikor már 657 bibliafordítás szerepelt a digitális bibliakönyvtárban 535 nyelven. 2016 végére ez a szám valóban elké-

pesztő szárnyalást mutatott. Csaknem 17-szeresére ugrottak a mutatók. Akkor már 1474 bibliafordítás állt a keresők rendelkezésére 1134 nyelven.

Érdekes statisztikai felmérést készítettek 2017-ben arról, melyek voltak a legnépszerűbb, legolvasottabb igék. Az első öt között ezeket találjuk: „de most így szól az Úr, a te teremtd, Jákób, a te formálód, Izrael: ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.” (Ézs 43,1-2)

„Én vagyok az Úr, minden élnek az Isten. Van-e számomra lehetetlen?” (Jer 32,27)

„Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amit imádságokban kértek, megkapjátok, és megadatik nektek.” (Mk 11,24)

„Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalomom ifjúkorom óta.” (Zsolt 71,5)

„A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.” (Róm 12,12)

B. L.

A megígért Szentlélek

1. | Pünkösdre készülve, azt ünnepeelve jó nekünk újra mérlegelni, hogy mennyire nagy szükségünk van a Szentlélek vezetésére. Aki nemcsak felismerteti velünk az örökséget, hanem biztosítja is azt. Ezért írja Pál apostol: a megígért Szentlélek örökségünk záloga. A zálog biztosítékot nyújt arra, hogy a megígért értékeket és javakat megkapjuk. A keresztyén ember, amikor a Szentlélek adományaiban részesül, biztosítékot kap örökségére, vagyis az üdvösségre. Amikor Isten megadja a Szentlélek ajándékát, vele együtt előleget ad nekünk, jogot formál reánk. Mi pedig az ő népeként élünk e földön, a földi élet után pedig magához vesz. Itt és most előre reménykedünk Krisztusban, s e reménységet a megígért és kitöltött Szentlélek élteti bennünk.

Az első pünkösöd alkalmával kitöltött Szentlélek célt ad az életünknek.

Bizonyára mindannyian tapasztaltuk már, hogy mennyire fontos mindennapjaink során a cél: hogy mit akar elérni az ember, hogy mit tart szem előtt. Céljaink mindig voltak, vannak és lesznek, csak éppen az a kérdés, milyen a cél.

Mit hord magában annak elérése? Valami földit, testit, anyagit és egyben mulandót csupán, vagy örökkévalót, lelkit és mennyeit?

Álljon előttünk egy példa, hogy mennyire nem mindegy, milyen célokat tűzünk ki magunknak. Egy apa a fiával egy havas mezőn ment át. Amikor átértek, visszanézett a fiú, és látta, hogy apja lábnyomai egyenesen haladtak, az övé pedig görbén, hol jobbra, hol balra tértek el. – Édesapám, hogyan tudtál ilyen egyenesen jönni? – kérdezte a fiú. – Látod azt a fát? Indulás-kor célul tűztam magam elé: míg te jobbra-balra ugrádoztál, én folyton csak arra a fára néztem, így lett egyenes az utam – válaszolt az apa.

A Szentlélek a Golgota keresztfájára irányítja tekintetünket, megváltásunk helyére. Célt és egyenességet ad lépéseinknek, gondolatainknak, beszédünknek és cselekedeteinknek. Amikor a Szentlélek célt ad életünknek, akkor Isten dicsőségének magasztalását tárja szemünk elé célként. Akkor már nem a magunk dicsőségét keressük, hanem az Istenét. Akkor nem a földi, anyagi és mulandó a legfontosabb számunkra, hanem Isten országa és annak építése.

| SZÉP EDUÁRD |

Az indulatos szívből hamar távozik a Szentlélek

1. | Az első elmélyültebb Lélek vezette rácsodálkozás a Szentlélek munkájára a római gyülekezetből maradt fenn. Abból a gyülekezetből, amelyhez Pál is írta veretes hitigazságokról szóló levelét, s amelyben ő maga is megfordult. A legrégebbi, Biblián kívüli keresztyén iratok egyike, a Hermász Pásztor a első századból való, a Jézus utáni időből. Szerzője Rómában élő zsidó keresztyén volt. Történetek és példázatok formájában írta a könyvet, benne a keresztyén erkölcsökről. Az emberi szívből lakozó Szentlélek az, aki formálja magatartásunkat, ő erkölcsi tanítómesterünk. A könyv így fogalmaz: „ha türelmes vagy, akkor a benned lakozó Szentlélek tiszta marad, semmiféle más gonosz szellem nem árnyékolhatja be őt. Ha tiszta otthonra talál nálad, vidáman és örvendezve lakozik benned, Istent fogja benned szolgálni nagy örömmel, hiszen ő önmagában hordozza boldogságát. Ha azonban a hirtelen harag indulata befészkelte magát a lelkedbe, akkor a Szentlélek számára egyszerre szűkös helyé lesz az, s mivel nem marad számára benned tiszta a szállás, hamarosan el is távozik belőled”.

A nagy óegyházi gondolati témák között már nagyon korán, valójában a Jézus feltámadása utáni évtizedekben elkezdődik az európai keresztyénségben a váltságmű részleteinek és egészének fogalmakba, szavakba öntése. Ennek egyik állomása a Hermász Pásztor. Már itt úgy jelenik meg előttünk a Szentlélek, mint aki az embereket belülről változtatja meg. De az is nyilvánvalóvá válik, hogy mennyire felelős az ember szíve állapotával azért, hogy a Szentlélek benne lakozást vegyen, illetve hogy indulattal, békétlenséggel mennyire távozásra tudjuk kényszeríteni őt. Felfigyelhetünk a figyelmeztetésre: az indulatok által szűkösre tett szívből hamarosan eltávozik a Lélek. Kézenfekvő a kérdés: vajon a keresztyén hitében meggyengült, vagy annyi torzulást szenvedett s ebből kilábalni nem akaró nyugat-európai keresztyénség belső tere, az

emberi szívek szálláshelyei mi mindennel teltek meg, hogy a Szentlélek számára érzékelhetően beszűkült a lakozás lehetősége? Mi minden tette tisztátalanná a Lélek számára a belső szálláshelyeket? Hiszen ez nem volt mindig így. Európa századokon, ezredéven át a hit és keresztyén meggyőződés, életforma és világlátás egyetemes centruma volt. Miért távozott a Szentlélek más tájékokra az ég alatt, s munkál öröme, boldogságra formált szíveket száz- és százmilliónyi mértékben ma is Afrikában, Latin-Amerikában, Távol-Keleten, Kínában, Dél-Koreában? Ne legyen illúziónk egy pillanatra sem: nem a Lélek gyengült meg, hanem az emberi szívek teltek be önmagukkal, a világ annyiféle modern szennyezésével és szennyével.

A világ megváltójának nem volt helye a vendégfogadó háznál azon a titokzatos éjszakán, amikor eljött a földre. Ha a házban nem maradt hely, került az istállóban. És boldog hódolással telt meg a barlangistálló, angyalok, pásztorok és Isten teremtett élővilága tiszta lehetével vette körül az újszülöttet.

Ma is ez zajlik. Európa gazdag és fényűző templomaiban, városaiban és elvilágiasodott lelkeiben beszűkült istentér van. De Isten jön Lelke által ma is. Mivel egyben ő a szabadság és nem a kényszerítés ura, a szelíd elfogadás és nem az erőszakos behatolás Istene, ezért ahol nem fogadják be, onnan továbbáll.

Mintha ma így járna Európa egy része. Mert megáll Urunk ígéje: „Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki annak az utcáira, és mondjátok ezt: Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy elközelített az Isten országa” (Luk 10,10–11). A Szentlélek-tan története gazdag és aktuális üzenetekkel teljes szent tudomány, boldogító ismeret. Boldog ember, aki ma is meghallja, mi mindent üzen a Lélek a gyülekezetnek és neki.

| dr. BÉKEFY LAJOS |

A Krisztus mennybe felméne

A Krisztus mennybe felméne,
Hogy nekünk helyet szerezne,
Atyjával megbékéltetne,
Életre bevinne.

Ó, mi kegyelmes Mesterünk,
Emlékezzél meg mirőlünk,
Ki meghaltál volt érettünk,
Légy jelen mivelünk!

Te látod mennyből éltünket
És nagy keserűségünket;
Vigasztald meg mi lelkünket,
Hogy higgyünk tégedet.

Mert megfogadtad minékünk,
Hogy léssz örökké mivelünk;
Adjad Szentlelked minékünk,
Hogy benned hihessünk.

És oltalmaz meg mindentől,
Szent Atyádnak haragjától,
Ördögtől és kárhózzattól,
Minden dühösségtől.

Tekints nagy gyarlóságunkra,
E világ csalárdságára;
Vigy' be a nagy boldogságba,
Te szent országodba.

Egyetemben keresztyének,
Az Úr Krisztust dicséritek,
Őnéki hálát adjatok,
Felmagasztaljátok.

Dicséret légyen Atyának
És ő Fiának, Krisztusnak,
És a mi Vigasztalónknak,
A Szentháromságunknak.

Várad, 1566

(Régi magyar ének ismeretlen szerzőtől)

Pünkösöd

Elhozta az Isten
Piros pünkösöd napját,
Mi is meghordozzuk
Királykisasszonykát,
Királykisasszonynak
Rózsakoszorúját
Ifjú legényeknek
Szekfű bokkrétáját.
Öreg embereknek
Csutora borocskát,
Öreg asszonyoknak
Töltött galambocskát.
Nem anyától lettem,
Rózsafán termettem,
Piros pünkösöd napján
Hajnaltól születtem.
Ritka az a búza,
Kibe konkoly nincsen,
Ritka az a szerelem,
Kibe hiba nincsen.

(Népköltészet)

Süssük ki együtt!

Családos tevékenységek Kálnokon

A Kálnoki Református Egyházközség a helyi unitárius egyházzal és a Kálnokért Egyesülettel partnerségben *Gyökerektől a rügyekig* címmel tíz tevékenységből álló programsorozatot szervezett a Kálnokon élő kisgyermekes családok számára tavaly decembertől idén április végéig. A programsorozat támogatója a Bethlen Gábor Alap volt a Külhoni magyar családok éve keretében meghirdetett pályázati keretből.

A tevékenységek ideje alatt a régi családok értékeit, tudását elevenítettük fel és igyekeztünk átadni mai fiatal családoknak. Miközben közösségbe kerültek, együtt vettek részt foglalkozásokon, tapasztalataikat, gondolataikat megoszthatták egymással. Nagyszülő unokával, szülő gyermekével jött az alkalmakra. A programsorozat három-három előadást, népi kézműves tevékenységet és hagyományos recepteket megtanító sütéssel egybekötött együttlétet foglalt magában, valamint egy családos kirándulást.

A tevékenységek ideje alatt a régi családok értékeit, tudását elevenítettük fel és igyekeztünk átadni mai fiatal családoknak.

A benti tevékenységeket a helyi gyülekezeti termekben tartottuk, közösen hívogattuk a két egyházközség tagjait, de természetesen a helyi egyesület is sokat segített a lebonyolításban. A pályázat megírásakor alkalmanként legalább 25 résztvevővel számoltunk, azonban örömmel

Elkészült a csöröge. A gyerekek nagy örömmel segítettek a sütemények elkészítésében

Édesanya gyermekével bútorfestés közben. A rendezvényeken a kicsik kézműves foglalkozásokon vettek részt

tapasztaltuk: ennél sokkal többen vettek részt a tevékenységeken.

A három előadás alatt a házasság hetében párkapcsolati témákat beszélgettünk meg Vinczi Botond és Zsuzsa aldobolyi lelkipásztor és feleségének előadása során. Márciusban lányok-asszonyok estéjét tartottuk meg, ahol *Gyógynövények, gyógyteák a család asztalán* címmel Szabó Adél helybéli unitárius lelkész tartott előadást. Áprilisban pedig Barótról Tordai Zsófia pszichológus, egészségügyi asszisztens volt vendégünk, aki a gyermeknevelés felelősségéről és kihívásairól beszélt az érdeklődőknek. Minden előadás alatt játszótér várta a gyerekeket, hogy a szülők jelen lehessenek velük együtt, és bekapcsolódhassanak a tematikus beszélgetésekbe.

A kézműves foglalkozások alatt a gyermekek és felnőttek csuhédísz-készítést, koszorúfonást tanulhattak, később a bútorfestés alapjaival ismerkedtek Tordai Ilona népművész vezetésével. Húsvét idején pedig Kecskés József és felesége, Piroska, helybéli népi mesterek segítségével a jelenlevők a tojáspatkolás és tojásírás rejtelmeiben merülhettek el.

Nagy sikert arattak a hagyományos receptekre alapozó nőszövetségi tevékenységek.

Nagy sikert arattak a két egyház nőszövetségének közreműködésével megszervezett *Süssük ki együtt!* elnevezésű hagyományos receptekre alapozó foglalkozások. Készítettünk húsdarálás kecszet és lángost, farsangfarkán csörögefánkot, végül nagypénteken minden gyerek saját kis kaláccsal tért haza, amit együtt dagasztottak, formáztak. A fiatalabb anyukák pedig örültek a kipróbált recepteknek.

A programsorozatot április végén egynapos családos kirándulás zárta, amelyen hatvanan

vettünk részt. Ellátogattunk az alsócsernátoni Haszmann Pál néprajzi múzeumkertbe, az Ika várához és a felsőcsernátoni Malomkert hagyományőrző turisztikai központba.

A vízimalom előtt a skanzenben. A kálnokiak a felsőcsernátoni malomkertbe is ellátogattak

Köszönjük a támogatást, amely a lebonyolítási kiadások fedezése mellett lehetővé tette, hogy kivetítőt és vásznat, zenelejátszó- és hangosítóberendezést, babzsákokat, fajtékokat, építőkockákat, ritmushangszereket is vásároljunk, amit a közösségünkben tovább használhatunk gyermek- és családos tevékenységeinkhez. Hálásak vagyunk a megtapasztalt közös élményekért, a generációk közötti együttműködésért és a tanultakért. Így próbáltuk előadásban, tevékenységekkel a hagyományos értékeinket, gyökereinket a mai családok számára feleleveníteni, megélni az elmúlt hónapokban.

A lelki ajándékok biztos útja a szeretet

1. | Pál folyamatosan ismétli, mindezeket a Lélektől kapjuk, ezzel kiemeli: ugyanaz a Lélek munkálja és osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja. Az ő ajándékai a gyülekezet hasznára valók, közösségeinket gazdagítják.

– Az adományokat hova soroljuk?

– Pál két kifejezéssel él, lelki, illetve kegyelmi ajándékokról beszél. A Lélektől származnak, ezért lelki ajándékok. Mivel Isten Szentlelke ingyen adja azokat, és kinek-kinek tetszése szerint osztja szét, kegyelmi ajándékok. Nem érdemből, nem képességeink alapján kapjuk, nem is a magunk céljaira, hanem azért, hogy mindenki minden ajándékkal a gyülekezet javát szolgálja. Pál szép metaforával él: olyanok vagyunk Krisztusban, mint a test tagjai, hiszen a tagok mind a test kifogástalan működését, épülését szolgálják. Ha feltevődik a kérdés, hogy mi az, ami a gyülekezetet építi, gazdagítja, összefogja, akkor az apostol más, „egyszerű” ajándékokat is említ, különösen a rómaiakhoz írt levelében: ilyen a tanítás, az adakozás, a vigasztalás, a vezetés.

– A 21. században is léteznek lelki ajándékok?

– Természetesen. Az emberek általában egyetlen ajándékra kíváncsiak, a nyelveken szólásra. De van sok más ajándék is, amely manapság is hatékonyan van jelen a közösségeinkben. Ezek közül az apostol kiemeli és rendszeresen első helyen említi azokat, amelyek az értelmünkön keresztül hatnak. Ilyen a prófétálás, vagy más szóval az igehirdetés ajándéka, a hit titkai ismeretének és a helyes ítéletalkotásnak az ajándéka: az ismeret igéje és a bölcsesség igéje.

Csakhogy a nyelveken szólás ajándéka iránti furcsa kíváncsiság olykor vakká és süketté tesz minket arra, hogy meglássuk a többit. A Római levélből idéznék néhány gondolatot, amelyekre érdemes odafigyelni. Az ott felsorakoztatott lelki ajándékokat az első Korinthusi levélben említettekhez képest még a szaknyelv is „kis ajándékokként” emlegeti. „Mert a nekünk adott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is: aki a prófétálás ajándékát kapta, az a hit szabálya szerint prófétáljon; aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze szolgálatát; a tanító a tanítást, a vigasztaló a vigasztalást, az adakozó szerénységgel, az előljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvel.” (Róm 12,6–8) Adakozás, vigasztalás, vezetés, könyörület mind létező, a gyülekezeteinkben jelen lévő ajándékok. Ezek mögött is Isten Szentlelkének munkáját kell látnunk. Különböző az azt kellene mondanunk, hogy egyházunk „lelketlen”. Pedig a Szentlélek munkája nélkül lehetetlen gyülekezeti életről beszélni.

– Szükséges egyfajta érzékenység a keresztyén embernek ahhoz, hogy ezeket észrevegye?

– Pál apostol szerint a kegyelmi ajándékokat keresni és kérni kell. Tehát imádkozni kell értük. Az 1Kor 14-ben Pál eligazítja a gyülekezetet abban, hogy melyik lelki ajándékot keresse, kérje, akarja, a prófétálás-igehirdetés ajándékát vagy a nyelveken szólást. A válasz egyértelmű: mindenekelőtt a prófétálást. Mert a prófétálás értelmes beszéd, megszólítja, tanítja, vigasztalja és útba igazítja a híveket.

– Mi a véleménye Pálnak a nyelveken szólásról?

– A nyelveken szólás különleges dolog, az apostol szerint az egyén, a hívő ember Istennel folytatott

Fotó: Kiss Gábor/archív

Kállay Dezső rektor a teológia udvarán felállított Szász Domokos püspök szobrának leleplezésekor

személyes és bizalmas beszélgetése. A nyelveken szólást a kívülálló nem érti, artikulálatlan, értelmetlen beszédként tűnik fel előtte. Így neki semmit sem mond, ezért semmit sem használ. A tartalom, a lényeg rejtve marad. Ezért is hagyja meg Pál, hogy ha valaki a gyülekezetben nyelveken szól, magyarázza is meg, vagy másvalaki tárja fel, fordítsa le érthető nyelvre a mondatokat. Ehhez megint külön lelki ajándékra van szükség, a nyelvek magyarázásának ajándékára. Ha ez nincs meg, a beszélő idegenné válik a többiek előtt, és a közösség nem épül.

A prófétálás és a nyelveken szólás viszonyáról, gyülekezeti hasznáról gondolkodva Pál hangsúlyozza: fontosabb a mindenki számára érthető, építő beszéd. Így vall erről: „a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.” (1Kor 14,19) Az arány önmagáért beszél. Igaz, teszi hozzá később, hogy a nyelveken szólás jelként is hathat a kívülállókra.

Lukács számol be hasonló jelenségről az Apostolok cselekedeteiről írott könyvében az első pünkösdi történetének elbeszélésekor. A Lélek kiáradását szélzúgás kísérte, majd felhangzott az apostolok beszéde, és mindenki a saját anyanyelvén hallotta szólni őket. Az egyszerre több nyelven hallható beszédre mindenki felfigyelt. „Megdöbbentek mindnyájan, és tanácstalanul kérdezték egymástól: Mi akar ez lenni? Mások azonban gúnyolódva mondták: Édes bortól részegedtek meg.” Noha itt a nyelveken szólás értelmes és érthető beszéd volt, a különleges jelenség okát nem tárta fel. Ezzel érte el a célját, mivel értelmezésre szoruló jelként fokozott érdeklődést gerjesztett. Ekkor előállt Péter, és értelmes prédikációban megvilágította, hogy mi is rejlik a jelenség mögött: Isten ígérete betelt, és a Szentlélek kitöltetett. A nyelveken szólás utalhat Isten Lelkének jelenlétére, de megváltásunk titkát, Isten szeretetének és hatalmának ámulatba ejtő mértékét csak az igehirdetés tárja fel.

– Mi a kapcsolat a kegyelmi ajándékok és a szeretet között?

– Miután Pál apostol kifejti a lelki ajándékokról szóló tanítását a Korinthusiakhoz írott

első levélben, azt írja: „ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.” Ez az út a szeretet útja. Ez azt jelenti, hogy a kegyelmi ajándékokkal csak úgy tudunk helyesen élni és szolgálni, ha szándékunkat és tetteinket a szeretet hatja át és vezérli. A levél 13. fejezetének, a Szeretethimnusznak az első néhány verséből világossá válik, mire gondol az apostol: a szeretetre. A kegyelmes Istentől bőséggel ránk áradó lelki ajándékaink, bármilyen rendkívüliek legyenek is, mind kárba vesznek, ha szeretet nélkül gyakoroljuk őket. Az adakozás szeretet nélkül kérkedés, a könyörület ámitás, a rendkívüli hit hivalkodás, a hangzatos prédikáció pöffeszkedés, a legnagyobb áldozathozatal hiábavalóság.

– Mi a célja a Lélek ajándékainak?

– A Lélek megnyilvánulása mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele – írja Pál. A Lélek ajándéka szolgálatra adatott, sohasem válhat öncélúvá. Az ember nem megbízó és nem tulajdonos, az ajándék végső soron nem az övé, ezért nem rendelkezhet önkényesen egyikkel sem. Találékonyasága az ajándékok felhasználására a szeretet találékonyasága a legmagasabb határfok eléréseért. A Lélek ajándékai által maga Isten az, aki végrehajtja és végrehajtja a gyülekezeteket építő sokrétű munkáját. Mert noha „a kegyelmi ajándékok között különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz.” (1Kor 12,4–6) A Szentlélek ereje mozgósítja a gyülekezeteket, az egyházat, életet lehel belé, dinamizmust kölcsönöz. Legyünk ezért hálásak minden kegyelmi ajándékért! Nemcsak az első pünkösdüért, hanem azért is, mert ő, a Szentlélek Úristen jelen van hétköznapjainkban is. Embereket ajándékoz meg, buzdít, erővel ruház fel, különböző szolgálatokra rendel azért, hogy azokkal az ajándékokkal, amelyet tőle kaptunk, örömmel élhessünk mások javára.

A beteglátogatás kegyelmi ajándék

Vajas Borbálával a nyolcvanas évekről beszélgettem, azokról az időkről, amikor Györgyfalván az asszonyok egy csoportja – felesketett diakóniai munkások – minden vasárnap délután betegeket látogattak.

– Melyek voltak az elhívás előzményei Borika életében, aki kétgyermekes asszony volt már akkor?

– Az elhívás valójában elhívással kezdődött. Antal József lelkipásztor kért fel a gyülekezetből hat asszonyt, hogy vállalják a beteglátogatás szolgálatát. Megszólította azokat, akiket alkalmasnak talált, és mi örömmel vállaltuk. Az egyik istentisztelet után ugyanazzal az esküvel is felesketett bennünket, amit a presbiterek mondanak. Vagyis a ránk bízott munkát a hívek épülésére végezzük, Isten országát terjesztjük, a mi Urunk Jézus Krisztust követjük, és másokat is erre buzdítunk.

– Hogyan zajlottak a látogatások?

– Az volt az elgondolásom, hogy beteget váratlanul nem szabad meglátogatni. Mert annak is fel kell készülnie, ezért a találkozót mindig előre megbeszéltük.

– Volt olyan, aki elutasította?

– Mindenki örömmel fogadta, és a válasz csak a köszönöm, a köszönöm és a köszönöm volt. Mindig a délutáni istentisztelet után mentünk. Ha jött a tiszteletes úr vagy a felesége is, akkor ígét olvasott és imádkozott. Ha nem, akkor közösen énekeltünk, ami – mint tudjuk – kétszeri imádságnak számít. Persze hagytuk a beteget is beszélni, mert mindenki szereti részletesen elmondani a baját, és aztán próbáltunk vigasztaló szavakat mondani.

Az volt a cél, hogy a beteg megélhesse: a gyülekezet veszi őt körül.

– Érezte, hogy lehet a betegeknek Istenről is beszélni, nemcsak a testi bajokról?

– Igen. Amikor egy ember beteg, sokkal fogékonyabb. Általában szívesen vették, amikor Is-

tenről beszéltünk. Persze előfordult, hogy nem terelődött erre a beszélgetés. Volt olyan is, aki csak meghallgatta, de tovább már nem folytatódott ez a téma. Nemezszer verset is mondtam. Legutóbb is könnyes szemmel köszönte meg az asszony.

– Amikor haton beállítanak egy családhoz, az már szinte egy gyülekezet.

– Pontosan ez volt a cél. Hogy a beteg megélhesse azt, hogy gyülekezet veszi körül. Vittünk gyümölcsöt és gyógyteát, de igazából a találkozás volt a fontos. Mindig mi kaptunk többet, mint amennyit vittünk, mert a lelkieken volt a hangsúly.

– Nem kis vállalkozás volt ettől a hat asszonytól, hogy erre áldozták minden vasárnap délutánjukat...

– Igen, tíz éven keresztül szolgáltunk, tudtuk a dolgunkat. Még ma is ad erőt a jó Isten, és amit tudunk, az ő kegyelméből tesszük.

– Vasárnaponként a gyerekei nem nehezteltek azért, hogy elment hazulról?

– Nem, sőt még az uram sem. De édesanyám annál inkább. Ő azt szeretette volna, ha mindig vele vagyok. De voltak negatív vélemények is a faluban: hogy miért megyünk olyan sokan...

– Ez nem lankasztotta a lelkesedést?

– Egy idő után felvetődött, hogy oszoljunk két csoportba. S én akkor rögtön tudtam, hogy itt a vég. Mert aztán csak hárman mentünk, később ketten, végül egyedül. És tíz év után abbamaradtak a látogatások.

– De azért itt-ott még egy-két beteget továbbra is látogat.

– Igen, és olykor találok társat is hozzá. De az más volt, amikor csoportosan mentünk. Javasoltam, újból kellene választani diakonisszát, de hát más lett a világ. Nagyon elmagányosodtak az emberek. Oda vannak láncolva a tévé képernyője elé. Onnan ki sem mozdulnak, mert csak a saját kényelmük a fontos.

– Ahhoz, hogy valaki ilyen munkát végezzen, sok belső lelki erő kell. Mit javasolna egy olyan gyülekezetnek, ahol ennek nincs hagyománya?

– Hiszem, hogy nagyobb gyülekezetekben is akadnak, akik szívesen vállalják. Nem kell nagy felkészítés, mert annak belülről kell jönnie. Amikor ugyanis erőltetik, akkor az ember nem mindig végzi szívvel-lélekkel.

– E belső készítést hogyan jellemeznéd?

– Ez valójában ajándék, kegyelem, ami fentről adatik.

– Örvidenék, ha elmondaná azt a verset, amellyel a betegeket vigasztalja. Honnan akadt e költeményre?

– Az Üzenetben leltem rá, de a szerzőjére sajnos már nem emlékszem.

„Igen, Atyám, én most már csak arra vágyom,
amíg fekszem itt a betegágyon,
Te tudj nagyra növekedni bennem,
taníts meg újra kisgyermekké lennem.
Könnyű keresztet, hogy ne hordanám hittel,
örömmel.

Igen, Atyám, áthúztad, amit én akartam,
felfedted bennem, amit eltakartam,
minden erőmet szélben szórtad széjjel,
keresem, nincs már, betakart az éjjel.
Csak a hit éget fényt ragyogva rám,
köszönöm néked, igen, Atyám!
Igen, Atyám, én most már csak arra kérlek,
ne haragudj, miért föl nem érlek,
Miért nem tudja rögtön mondani a szám hittel,
örömmel:

Igen, Atyám.

Igen, Atyám, gyenge, erőtlen bárány,
pihenek most a jó pásztorom vállán,
S ő biztosan visz az úton előre,
híves forrásra, kies legelőre.
S hála dalával telik meg a szám,
köszönöm néked, igen, Atyám.”

Ígéret – könnyes szemekkel

Hosszan várokozik az autóbusz megállójában. Szemében nemcsak az öregek fáradtsága, hanem szomorúság is látszik. Áll, figyel. Nézi a tekinteteket, hogy talán egyszer végre valaki felfogja pillantását. Hiába. A tömegben is magányos marad.

Ételhordóját marokra szorítva várokozik. Kétségbeesett alakja sokaknak szemet szúr, de pillantását elkerülik. Szegényes kabátja, kopottas kalapja szinte taszítja a fiatal utazni vágyókat.

Megszólítom. Karomat nyújtom, nehogy a tömeg feldöntse a törékeny öreget. Boldogtalanságát azonnal mesélni kezdi. A felesége alig egy éve halt meg. Ötven év házasság után magára maradt. Mi lesz most vele? Ki fogja szeretni, felteni őt a jövőben? Tisztességgel leéltek annyi évet, de nem tudtak félretenni semmi pénzt. Ott fekszik kint az asszony, a hi-

deg városi temetőben, s nincs miből sírtáblát készítenie. Szégyellem, hogy nekem, ha nem is sok, de van. Kérdezem, miben segíthetek. A magányos ember elsírja magát.

– Ne tessék azt hinni, koldus vagyok. Isten ments. Nem kell nekem pénz. A sírtábla ráér, majd az enyémmel együtt a külföldön élő leányom felállítja. De tetszik tudni, ha tényleg segíteni akar, hát boldoggá tehet. Jöjjön el néha hozzám a családjával, hogy a szomszédok lás-sák, nem vagyok egyedül! Lássák, hogy van egy embertársam, akihez én is szólhatok. Lás-sák, én is létezem, még élek, és van, aki még néha rányitja az ajtót!

Reszkető, esdeklő kézzel szorítja meg a kezem. Szomorú, könnyes szemekkel teszünk egymásnak ígéretet...

BÁNYAI LÁSZLÓ

ÖRÖMÖNDŐ

GYERMEKROVAT

Kedves gyermekek! 😊

Egy diák tévesen emlékszik a pünkösti történetre (ApCsel 2. fejezet). Segítsetek neki! Húzzátok alá a szövegben lévő kilenc hibát, majd számozzátok meg, és írjátok a táblázatban található helyes szavak alá a megfelelő számokat!

Húsvét után negyven nappal Jézus tanítványai együtt voltak egy hajón. Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt, és galambok jelentek meg a fejük felett. A tanítványok megteltek Szentlélekkel, és elkezdtek Mózesről

beszélni a főpapoknak. Péter bátran mondta: „Ti feszítettétek meg Jézust, a Megváltót!” Az emberek megkérdezték, hogyan tehetnék jóvá ezt a bűnt. Péter szerint sírással és megtéréssel! Voltak ott néhányan, akik megtértek és megkeresztelkedtek. Így jött létre az ötödik gyülekezet. Pünkösdkor Jézus születését ünnepeljük.

első	Jézusról	az egyház	bűnbánattal	ötven	háromezren	népnek	lángnyelvek	házban

Hol van most Jézus?

Olvassátok össze az alábbi rajzok első betűit!

			TY			
				J		

Megfejtés: Ef 1,20 – A mennyben,

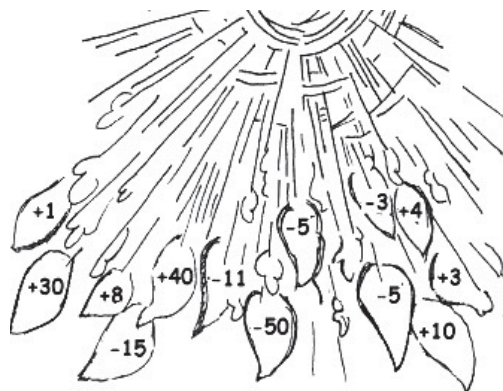
Ki a Szentlélek?

A harmadik isteni személy, valóságos Isten az Atyával és a Fiúval együtt, akit Jézus Krisztus ígért meg és küldött el Pünkösdkor. Amikor a Szentlélek leszállt a tanítványokra (apostolokra), mindnyájan megváltoztak. Megértették Jézus szavait és tetteit. Már nem féltek. Öröm töltötte el őket. Bátran hirdetni kezdték, amit láttak és hallottak: Krisztus feltámadását!

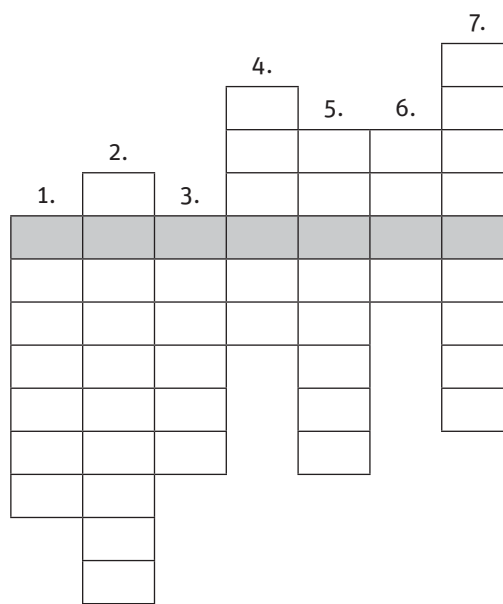
* Hány ajándéka van a Szentléleknek?

Végezzétek el a műveleteket!

Megfejtés: – a teljesség száma.

↘ Keresztrejtvény

- Galileai város. Itt nevelkedett Jézus.
- Melyik városban történt a pünkösti csoda?
- A Szentlélek egyik alakja. Madár.
- A Júdás helyett választott új apostol. (ApCsel 1,26)
- „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14,26)
- Péter apostol prófétát idézi. (ApCsel 2,16)
- A Biblia utolsó könyve.

Megfejtés:

A feltámadott Jézus még napig maradt a földön.

A megáldott szorgalom sikeres

Tíz év munkájáért adtak hálát Csomakőrösön

Szorgosan, szeretettel ápolta, újíttotta templomát a csomakőrösi gyülekezet az elmúlt években. A legutóbbi munkálatok elkészültével tízéves folyamatot zárhattak le a helyiek. A gyülekezet a megújult hajlékért, Isten segítségéért adott hálát.

A gyülekezet 2009-ben kezdte el az újításokat. Az első két évben a padokat tették rendbe, és a belső teret meszelték, 2011-ben a tornyot javították, 2012-ben a templom első, 2013-ban pedig a hátsó oldalát vakolták újra, és közel húsz év után újra megszólalt a teljesen felújított 1886-os orgona. 2015-ben a cinterem padlózata, illetve a teljes templombelső volt soron, de a várfalat is rendbe tették. 2016-ban villámhárítót szereltek, és kicserélték az elektromos hálózatot. 2017-ben a karzat újult meg, ekkor a barna festék alatt régi virágmintás kazettákat is találtak, amelyből egyet restauráltak, illetve az 1816-beli úrasztalának is visszaadták eredeti szépségét. A reformáció 500. évfordulója alkalmából emléktábla készült a gyülekezetben szolgált és az innen indult lelkipásztorok névsorával, a templomkertbe ötven facsemete került, az imaház udvarán pedig játszóteret alakítottak ki. 2018-ban újabb fejezet kezdődött: az egyházkerület és a magyar kormány támogatásával megújult a templom tetőszerkezete, az épületen salétrom elleni kezelést végeztek, szigetelték a talajvíz ellen, és megfelelő csatornarendszert alakítottak ki. A mintegy háromszáz lelkes gyülekezet az anyagiakat nagyrészt pályázatokból fedezte, de a helyi polgármesteri hivatal és a hívek is hozzájárultak a munkálatokhoz.

Az ünnepségen Kató Béla püspök a Zsolt 127 alapján hirdette az ígét: „ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők...” A prédiká-

ció során a püspök rámutatott: a mai emberre az elégedetlenség jellemző; túlzásokba esik, énközpontú, és vágyai elérése a legfontosabb célja. Hallani sem akar áldozathozatalról, lemondásról, rohanó, túlhajszolt életformájának azonban csak a kiegészés az eredménye. A 127. zsoltár erre a fejetlen hajszára ad választ: Isten áldása nélkül minden hiábavaló, ez az áldás pedig gazdagít minket. „Az emberi munka még nem elég, a megáldott szorgalom lesz sikeres. Az áldás pedig Isten ránk szabott ajándéka. Úgy van jól, abban a formában, ahogy ő adja” – hangzott el. Ilyen áldás a gyermek is, hiszen a leggazdagabb ember ma az, aki szülővé válhat. „Aki Isten áldását vállalja, boldog ember lehet” – zárta igazhirdetését Kató Béla.

Az istentisztelet után Bende Tamás helyi lelkipásztor köszöntötte az ünneplőket. Elmondta, a falu alakulásakor, az 1400-as években őseik első dolga a templomépítés volt – az elvégzett ásatások során Árpád-kori templom alapjait találták meg. „Templomok nélkül az emberi lélek vigasz és reménység nélkül maradna, nem ismerné meg Isten csodálatos igéjét. Isten imádságának és az imádságnak a helye a csomakőrösi templom is, ahonnan megvigasztalódva, felszabadultan távozhatnak a betérők. Isten azt akarja, hogy örvendezve, vidáman lépünk ki hajlékából, ehhez pedig az kell, hogy eljőjj, szeresd és megszólítsd templomod tulajdonosát” – hangsúlyozta a lelkipásztor, majd köszönetet mondott a

támogatóknak, illetve Jeszenovics Albert gondnoknak és Bogdán Zoltán presbiternek a munkálatok levezetéséért.

Váncza Lajos, a Kézdi-Orbai Egyházmegye aljegyzője arra biztatta a gyülekezetet, hogy tegye boldoggá a mennyei Atyát a templom megtöltésével, hiszen nem a falakban, hanem a gyülekezetben van az élet, amellyel Istent dicsőítheti. A hálaadó istentiszteleten a helyi valóság gyerekek és a nőszövetség tagjai szolgáltak énekel, szavalattal.

BEREKMÉRI GABRIELLA

A Tordaszentlászlói
Thamó Gyula Közművelődési Egyesület
ebben az évben is megszervezi
a hagyományos, immár

XXX. Szent László-napi kórustalálkozót

A z eseményre 2019. június 29-én, szombaton kerül sor Tordaszentlászlón a művelődési házban. Az írásos jelentkezést a következő címre várjuk: Szőke Zoltán programvezető, 407505 Sävädisla – Tordaszentlászló, Szőlő utca 144. sz., jud. Cluj, telefon: 0264 374 120, e-mail: szoke.erszok@gmail.com.

A külföldiakat és akik egy vagy több napot szeretnének itt tölteni, a faluturizmus keretében fizetővendégként tudjuk fogadni a következő e-mail címen: boldizsarzeyk@yahoo.com, vagy a +4 0264 374 001-s telefonon.

A jelentkezési lapon kérjük pontosan közölni a kórus teljes nevét, nemét, címét, létszámát, a kórusművek címét és szerzőjét, a karvezető nevét, s akik először vesznek részt a találkozón, jelentkezési lapjukhoz csatolják kórusuk összefoglaló, rövid történetét is archívumunk számára.

A közös éneklésre kijelölt kórusművek:
Kodály Zoltán: *A Magyarokhoz*
Bárdos Lajos: *Erkel szózata*
(A kórusműveket a templomkertben, Szent László szobra körül éneklük közösen a kórusok.)

Felkérjük a találkozóra benevező kórusokat, hogy műsoruk ne haladja meg a 10-12 percet!

Lehetőség szerint minden kórus műsora tartalmazzon legalább egy Kodály Zoltán-művet.

A hangverseny után közös ebédre, majd a karvezetők megbeszélésére kerül sor.

NYELVÉBEN ÉS SZOKÁSAIBAN ÉL,
DALAIBAN
ÉS MŰVÉSZETÉBEN ÉREZ A NEMZET!

Fotó: Kiss Gábor

Bende Tamás csomakőrösi lelkipásztor: templomok nélkül az emberi lélek vigasz és reménység nélkül maradna

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

